

۹۵-۱

۱۰. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۸۵۵۶/۲۰

آغاز: الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی ... أما بعد فانک
أشرت الینا بشرح الألفاظ التي تداولها الصوفية المحققون من أهل
الله؛ انجام: برابر

تذکر: نام مؤلف به استاد فهرست مرعشی (۷۶۷/۳۸) ذکر شد؛
خط: نسخ، کا: حاجی عبدالله بن سید طه عرب، بی تا؛ جلد:
مقوایی عطف تیماج قهوه‌ای، ۸ گک (۳۸۵-۳۹۲ پ)، ۱۵ سطر،
اندازه: ۱۳×۲۲/۵ سم [ف: ۲۲-۱۳۶]

۱۱. کاشان؛ عاطفی، افشین؛ شماره نسخه: ۹۹/۶

خط: نسخ و نستعلیق، بی کا، بی تا؛ جلد: تیماج قرمز، ۲۳ گک
(۲۲۴-۲۴۶ پ)، ۲۳ سطر، اندازه: ۱۷×۲۲ سم [ف: ۸۶]

● اصطلاحات صوفیان / عرفان و تصوف / فارسی

estelāhāt-e sūfiyān

عراقی، ابراهیم بن بزرگمهر، ۶۱۰-۶۸۸ قمری

erāqī, ebrāhīm ebn-e bozorgmehr (1214-1290)

رساله‌ای در شرح اصطلاحات صوفیان، در سه «مطلب»: ۱.
کلماتی که اکثرش مخصوص محبوب است و بعضی از آن
متعلق به محب؛ ۲. اسامی که میان عاشق و معشوق مشترک و
وارد است؛ ۳. کلماتی چند مخصوص به عاشق و احوال اوست.
بخش‌های سه گانه آن همانند «رشف الالحاظ» است.

آغاز: شکر و سپاس موجودی را که اعیان اشیا را بظهور نور
خویش بنواخت که الله نور السموات و الأرض و علم عشق در
کشور عاشقی و معشوقی برافراخت که یحبهم

انجام: ۱. شست‌وشو برداشتن خودیها را گویند که از تقصیر در
وجود آمده باشد و با صفای حضور عاشق و معشوق انشاء الله
که عاقبت کافه طلاب تحقیق و ارباب جاده طریق را ختم کاری
شست و شوی باشد که تا از این جمله باشند که ختامه مسک
فلیتافس المتنافسون. تمت بالخير و الاقبال

۲. گفت و گوی عتاب محبت آمیزی را گویند گوهر معانی و
صفات را گویند، و بالله التوفیق تمت المصطلحات بعون الله و
حسن توفیقه و الحمد لله وحده

[نسخه‌های منزوی ۱۰۳۷/۲؛ الذریعه ۱۲۸/۲۱؛ فهرستواره منزوی ۸۷/۷ (۴)
نسخه؛ ریحانة الادب ۱۱۷/۴؛ دنا ۱۰۴۳/۱ (۱۴ نسخه)]

۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۴۲۸/۲

آغاز: برابر؛ انجام: برابر ۲

در سه مطلب؛ خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۹؛ مجدول؛ کاغذ: شرقی،
ص ۷ (۲-۸)، ۲۵ سطر، اندازه: ۵/۵×۱۲/۵ سم [ف: ۳۱-۳۹۸]

۲. یزد؛ علومیه، شیخ علی؛ شماره نسخه: ۵۸/۲

در سه مطلب؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ قطع: ربیعی [نشریه:
۴۴۵-۴]

بختیار، ۱۳۴۸ ش، شماره ۸، ۷۶-۸۵؛

[دنا ۱۰۴۳/۱ (۷ نسخه)؛ سرکیس، معجم ۱۷۵/۱؛ زرکلی ۲۸۱/۶]

۱. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۱۷۱۴/۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی کا، تا: غره ربیع الثاني ۸۷۳ ق؛ مقابله شده؛ کاغذ:
آهاری حنایی، جلد: مقوا با روکش پارچه، گک، ۱۵ سطر، اندازه:
۱۰×۱۹ سم [ف: ۱۱-۳۰۰]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۵۲۷۰/۷

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: درویش مصطفی مولوی سهروردی، تا: قرن ۱۱؛ کاغذ:
شرقی، ۴ گک (۷۶-۷۹)، ۳۰ سطر، اندازه: ۲۰×۹ سم [ف: ۳۸-۷۶۷]

۳. مشهد؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۲۰۹۵۶/۱۱

خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ ۴ گک (۵۹-۶۲ پ)، ۲۵ سطر
(۲/۵×۱۲/۵)، اندازه: ۵/۵×۲۸ سم [الهیات مشهد: ف: ۲-۵۳۶]

۴. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۶۹۷/۷

آغاز: برابر؛ انجام: در دو عالم ظاهر و باطن که غیب و شهادتست
مندرج باشد قال الله عالم الغیب و الشهاده و هو الرحمن الرحیم
تذکر: نام مؤلف به استاد نسخه ش ۱۱۷۱۴/۱ آستان قدس تعیین
شد؛ خط: نسخ و نستعلیق، کا: قربانعلی نیشابوری، تا: ۱۲۳۰ ق؛
کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج قهوه‌ای یک‌لا، ۹ ص (۱۴۰-۱۴۸)، ۱۹
سطر (۱۲×۷)، اندازه: ۱۱×۱۷ سم [ف: ۶-۲۷۶]

۵. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۶۴۸/۸

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق پخته، بی کا، تا: ۱۲۹۸ ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج
سبز، ۹ گک (۱۷۸-۱۸۵ پ)، ۱۲ سطر (۷×۱۳)، اندازه: ۱۱×۱۸ سم
[ف: ۸-۲۱۲]

تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۸۰/۳-عکسی

اصل نسخه: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۲-۲۹]

۶. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۹۶۳/۳

آغاز و انجام: برابر

خط: شکسته نستعلیق، بی کا، تا: ۱۳۰۱ ق؛ جلد: تیماج مشکی، ابعاد
متن: ۱۳/۵×۷، ۲ ص (۸۲-۸۳)، اندازه: ۱۱×۱۷/۵ سم [ف: ۳۴-۱۰۰]

۷. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۰۷۱۴/۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی کا، بی تا [رایانه]

۸. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۶۴۱۶

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی کا، بی تا؛ ۴ گک، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۳×۱۸ سم [ف:
۱۰۹-۴]

۹. اردکان یزد؛ حوزه علمیه امام صادق؛ شماره نسخه: ۱۱۶/۱

خط: نستعلیق، کا: عطاء الله بن محمد بن نظام حسینی بخاری،
بی تا؛ جلد: تیماج قرمز، ۳ گک (۱-۴ پ)، اندازه: ۱۶×۲۲ سم [ف:

فهرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد چهارم؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276241

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۰/۲۰۱۳

آغاز و انجام: برابر

- خط: نسخ، کا: محمد صادق لاهیجی، تا: قرن ۱۳؛ مجدول، مصحح؛ جلد: تیماج، ۱۱ص (۳۵-۴۵)، ۲۵ سطر مورب (۱۴/۱۰۵)، اندازه: ۲۱/۵×۱۶/۵سم [ف: ۲۸-۵۰۷]
۶. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۹۲۲۸/۳
- آغاز: برابر؛ انجام: قاضرب بسط المقسوم فی مخرج الخمس و بسط الثاني فی مخرج النصف و الثلث الحاصل الاول و هو خمسة ...
- خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ جلد: تیماج، ۲۳گ (۱۵۱-۱۷۳پ)، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۶/۵×۱۰سم [ف: ۲۴-۲۶]
۷. تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۴۶۵-عکسی
- آغاز: برابر؛ انجام: او عکس. قسم الخمسة عشر من الستين. فالجواب ربع. و الله اعلم. و بالله التوفيق، و صلى الله على سيدنا محمد و آله و صحبه و سلم تسليماً ...
- اصل نسخه: ترکیه؟ خط: نسخ تحریری، بی کا، بی تا؛ ۱۵گ، ۱۵ سطر [عکسی ف: ۲-۲۳۵]

← لمعات < سراج المنير

← اللمعات < انتخاب حل التقويم

← لمعات < ديوان كرهرودى

← لمعات < اقاليم سبعة

● لمعات / عرفان و تصوف / فارسی

lama'āt

- عراقی، ابراهیم بن بزرگمهر، ۶۱۰ - ۶۸۸ قمری
'erāqī, ebrāhīm ebn-e bozorgmehr (1214 - 1290)
- وابسته به: السوانح فی العشق = سوانح العشاق غزالی، احمد بن محمد (-۵۲۰)
- تاریخ تألیف: ۶۶۹-۶۷۲ق
- در مراتب عشق به روش «سوانح العشاق» غزالی، با تئری ادبی و ایاتی از شعر که مؤلف در هنگامی که در روم از درس «فصوص الحکم» قونوی بهره مند می شده، نگاشته است. در بیست و هشت «لمعه»: ۱. بدانکه اشتقاق عاشق و معشوق از عشقست؛ ۲. سلطان عشق خواست که خیمه کنت کنتراً مخفیاً...؛ ۳. عشق هر چند خود به خود می دید خواست که در آئینه نیز جمال بر کمال معشوقی خود مطالعه کند...؛ ۴. غیرت معشوقی آن اقتضا کرد که عاشق غیر او را دوست ندارد؛ ۵. محبوب در هر آینه هر لحظه روی دیگر نماید؛ ۶. نهایت این کار آنست که محب محبوب را آئینه خود بیند...؛ ۷. عشق در همه ساریست ناگزیر همه اشیاست...؛ ۸. محبوب یا در آئینه صورت روی نماید یا در آئینه معنی؛ ۹. محبوب آئینه محب است درو به چشم خود جز را نه بیند؛ ۱۰. ظهور دائماً صفت محبوبست و خفا کردن صفت محب...؛ ۱۱. بدان که میان صورت و آئینه به

الحساب / ریاضیات / عربی
al-lama' = lama'-un yasīra fi-l-ḥisāb = muqaddamat-un fi 'ilm-il ḥisāb

- ابن هائم، احمد بن محمد، ۷۵۳ق - ۸۱۵ قمری
ebn-e hāem, ahmad ebn-e mohammad (1353 - 1413)
- رساله در علم حساب است. پس از گفتاری در اعداد اصلیه مرتب است بر سه «باب»: ۱. ضرب الصحیح فی الصحیح (در چهار فصل)؛ ۲. فی القسمة (یک فصل)؛ ۳. فی الکسور.
- آغاز: بسمله. حمدله. صلاة. و بعد فهذه لمع يسيرة في فن الحساب يضطر الى معرفتها من يريد شروع في علم الفرائض نافع ان شاء الله ...
- انجام: و على هذا القياس و في هذا القدر كناية لمن وفقه الله تعالى
- چاپ: قاهره، مطبعة بولاق، ۱۸ص، ۱۲۴۱ق.
- [كشف الظنون ۱۵۶۲/۲؛ معجم المؤلفين ۱۳۷/۲؛ هدية العارفين ۱۲۰/۱؛ الاوقاف العامة الموصلی ۱۹۸۳]
- شرح و حواشی:
- ۱- شرح للمع في الحساب؛ سبط ماردینی، محمد بن محمد (۸۲۶-۹۰۷)
- ۲- شرح للمع في الحساب؛ دری، زین العابدین

۱. قم؛ فیضیه؛ شماره نسخه: ۱۹۹۵/۷

آغاز: برابر

- خط: تحریری، کا: حسن ظهیر بن فاضل ظهیر حسینی کور سرخی، تا: پنجشنبه ۹ جمادی الاول ۹۶۴ق، جا: کرمان؛ ۱۱گ، اندازه: ۱۲×۱۸سم [ف: ۲-۱۶۲]
۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۶۵۶۶/۳
- آغاز و انجام: برابر
- خط: نسخ، کا: بهاء الدین محمد بن حسین بن عبدالصمد جیاعی حارثی همدانی، تا: ۹۶۹ق؛ مصحح، محشی؛ جلد: تیماج، ۱۷گ (۱۱۵-۱۳۱ر)، اندازه: ۱۶×۱۰/۵سم [ف: ۲۰-۱۳۰]
- تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۳۰۲۱/۵-ف
- نسخه اصل: همان نسخه بالا [فیلمها ف: ۲-۲۹]
۳. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۲۴۷/۸
- آغاز و انجام: برابر
- خط: نسخ، بی کا، تا: اواخر قرن ۱۰؛ مقابله شده با نشان «بلغ»، مصحح، محشی؛ ۱۶گ (۱۱۸-۱۳۳)، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۳×۷سم [ف: ۲۴-۷۳۵]
۴. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۳۲۹۴/۱
- آغاز و انجام: برابر
- بی کا، تا: شوال ۱۰۵۶ق؛ مجدول؛ اندازه: ۱۶×۸/۹سم [ف: ۱۸-۱۴۹]
۵. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۵۱۶۶/۷

فرستگان: نسخه های خطی ایران (فخفا)؛ بیست و هفت؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276265

جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۰/۱۳